

SEN, LÁSKA A SMRT

Jan Jeník z Bratřic
**Písňe starodávné lidu obecného
českého, namnoze nezbedné
a pohoršlivé**

Šel sedlák s sedlačkou na posvícení.
Sedlačka upadla, sedláček na ni.
Sedlačka pláče a sedlák skáče,
že bude za rok mít mladý sedláče.

Co to máš, Andulko,
co to máš za tělo?
Jak jsem tě uhlídal,
hned se mně ho chtělo.

Co to máš, Andulko,
co to máš za řadry?
Kulaté jablíčka,
aby mně nezvadly.

Má milá rozmilá cestko,
ukáž mně, panenke, všecko!
Nic se ti nevokáže,
dokud nás kněz nesváže.

Pepíku, Pepíku,
copak dělá Káča?
Ona leží na lavici,
na prdel si plácá.

cestka – úzká cesta, pěšina

Další pohádku bra-
tří Grimmů, tento-
kráte s rytířskou te-
matikou, najdete na
www.fraus.cz.

František Ladislav Čelakovský
Pocestný

Je to chůze po tom světě –
kam se noha šine:
sotva přejdeš jedny hory,
hned se najdou jiné.

Je to život na tom světě –
že by člověk utek:
ještě nezažil jsi jeden,
máš tu druhý smutek.

Což je pánům! Ti na voze
sedí pěkně v suše,
ale chudý, ten za nimi
v dešti, blátě kluše.

Ej, co já dbám na té cestě
na psoty a sloty,
jen když já mám zdravé nohy,
k tomu dobré boty.

Však na pány v krytém voze
taky někdy trhne:
jednou se jim kolo zláme,
jindy vůz se zvrhne.

A krom toho – až své pouti
přejedem a přejdem,
v jedné hospodě na nocleh
pán-nepán se sejdem.

Český sedlák

Ty český sedláčku,
vychytralý ptáčku,
po zpěvu, po peři,
blázen, kdo ti věří.

Sedlák jde z hospody,
cesta mu nestačí;
když přijde před pána,
což je hned jinačí.

Před pánem stejská si,
za vraty vejská si, –
strčil urozenost
s rozumem do kapsy.

Z Ohlasu písní českých

Obrázek Zdeňka Mázla

Jacob a Wilhelm Grimmové
Umíně nec

Bylo jednou jedno umíněné děcko, které nikdy neposlechlo a neudělalo, co maminka chtěla. Proto v něm Pámbíček neměl zalíbení, seslal na ně nemoc, žádný lékař mu nepomohl a zakrátko leželo na smrtelné postýlce. Když je spustili do hrobu a naházeli na ně hlínu, zase najednou vystrčilo paži, a když mu ji zasunuli zpátky pod zem a nahrnuli na ni čerstvou prst, nebylo to nic platné, ručička znovu a znovu vylézala ven. Musela přijít sama maminka, prutem ručičce nabácat, a jakmile ji nabacala, ručička se stáhla pod zem a dítě teprve teď mělo v hrobě pokoj.